Prvá kapitola

Uprostred nádhernej malebnej krajiny sa rozprestiera obrovský ranč Horseland. Je to najlepšie miesto na ustajnenie, trénovanie a predvádzanie koní. Nechýba tam vôbec nič. Jazdci, ktorí na ranč zavítajú, majú k dispozícii priestranné stajne, miesto na osedlanie koní a najmä jazdiareň, kde môžu nacvičovať aj tie najnáročnejšie zostavy. V okolí ranča je neskonale veľa možností na rôzne výlety. Hory so strmými zrázmi a rozľahlé lesy preveria každého jazdca aj jeho koňa a zelené lúky či zurčivé potôčiky lákajú

k príjemným jazdám alebo len tak si zaleňošiť. Samozrejme, Horseland nie je len miesto na trénovanie koní. Vznikajú tu pevné priateľstvá, ktoré nič nerozdelí a ktoré zdolajú aj tie najväčšie prekážky či najkrutejšie ohováranie.

Nikto nepozná Horseland a jeho tajomstvá lepšie ako múdry austrálsky ovčiarsky pes Shep. Železnou labkou riadi kone aj ďalších obyvateľov ranča, ale svoju moc nikdy nezneužíva! Koniec koncov, Horseland naozaj zbožňuje, a tak bedlivo stráži aj jeho najväčšie tajomstvo – že všetky zvieratá sa medzi sebou dokážu zhovárať. Samozrejme, len vtedy, keď ich ľudia nepočúvajú.

Je krásny slnečný deň. Huňatá mačka Angora a Shep slastne odpočívajú v tieni stromov. Zrazu sa celým rančom rozoznie zvon a hlas, ktorý zvoláva všetkých na obed. V tej chvíli Angora vystrelí. Okamžite zabudne na zvyčajné povýšenectvo a dychtivo vyskočí na bal slamy. Obzrie sa a zakričí na kamaráta: „Shep, vstávaj, počul si?! Je obed! No tak, vstávaj predsa!“

„Kam sa tak ponáhľaš, Angora?“ zívne ovčiar-

sky pes a popreťahuje si nohy, pekne jednu po druhej.

„No tak, je čas na obed," povie zamatovým hlasom Angora a zaňuchá vo vzduchu, aby zistila, čo dobré bude na obed. „Keď sa poponáhľame, ako prvým sa nám ujdú zvyšky. Určite dostaneme tie najlepšie kúsky. Dnes by sme mohli mať napríklad tuniaka. Ryby zbožňujem, ale tuniaka mám najradšej!" Angora sa už priam trasie od nedočkavosti.

Shep sa na ňu s úsmevom zadíva, no potom zvraští čelo. „Počkaj, ale veď tu nie je Teeny!"

„No a čo keď tu nie je?“ Angora netrpezlivo mávne chvostom.

„Nemali by sme naň počkať?“

„Ale choď, Shep. Veď vieš, aké je prasiatko Teeny. A priviesť prasa do bufetu je ako doniesť kopu piesku na pláž,“ odvrkne posmešne huňatá mačka.

Ovčiarsky pes sa na ňu prekvapene pozrie. „Tomu nerozumiem...“

„V rade na obed už bude aj tak dosť nevychovancov. Prečo by sme mali priviesť ďalšieho?!“ S tými slovami Angora elegantne zoskočila z balu slamy a vybrala sa smerom k rozľahlému domu.

„Angora! To nie je správne... takto vynechať kamaráta,“ napomenul ju Shep.

Angora však len pohodila hlavou a ani sa neobzrela. „Škvŕka mi v bruchu. Uvidíme sa neskôr.“

„Angora, pamätaj, že priateľstvo je nadovšetko. A určite aj nad kus jedla, nech už by bolo akokoľvek dobré,“ prehlásil Shep a vydal sa hľadať prasiatko.